

הרואה פרק תשיעי ברכות

סב.

עין משפט נר מצוה

עו א מיי פ"ה מהלכות
דעות הלכו ו טו"ש
א"ח ט"ג ט"פ
עב ב מיי שם טו"ש
ט"פ י:
ג טו"ש שם ט"פ ח:
עב ד[ן מיי] שם:
ה [מיי] וטו"ש שם:
ז ו ז מיי פ"ג מהל'
מעמלי משכ ומשב
הלכה ז:
א ח מיי פ"ה מהלכות
דעות הל' ו טו"ש
א"ח ט"ג ט"פ ח:
ב ט טו"ש י"ד טמן
ג ט טו"ש א נדל"ש
פ"ג ז"ק ט"ן:
ג ח מיי פ"ה מהלכות
דעות הל' ו טו"ש
א"ח ט"ג ט"פ י: טהג:
ב ח מיי שם טו"ש א"ח
ט"ג ט"פ י:

אחר רבי יהושע וכו'. וזיהודה הוה: עד לאן. כלומר כל זה העות פניך צפני רצך שנסתכלת בכל אליו: דשא ושחק. עם אשמו שיחה צטלה של ריאי תשמיש: ועשה לרכיו. ושימש מטמו: כדלא שריף פשעלא. כדאם רעז כמו שלא שמש מטמך מעולם שאתה נוהג קלות רחש זה לתאחך: שריף. הומי"ר בלע"ו: שקרובה לפה. רגילין להוסיפה לפה: שקושר בה פטילין. צורע שמאלו: טעמי טורה. נגינות טעמי מקרא של תורה נציאים וכמוזים זין צניקוד צנספר זין בהגזת קול וצללול נעימות הנגינה של פשטא ודרגא ושופר

תניא אמר רבי עקיבא פעם אחת נכנסתי אחר ר' יהושע לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר ליה בן עזאי עד כאן העות פניך ברבך א"ל תורה היא וללמוד אני צריך תניא בן עזאי אומר פעם אחת נכנסתי אחר רבי עקיבא לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא

רבא מקמי דהוה רישא כו' בתר דמלך עבדה ליה בוותא ומנחה ליה ידא כו'. מימה דע"כ לא מלך רצא עד אחר פטירתו של אבי דמשמע לעיל צבוצאל דבר הדיא וכן צמזמות דקאלמר חומה דזיתוהו דאבי אמיל לקמיה דרצא צסוק פק אע"פ ד' סה) וזהו מימה דלעיל ד' נ' משמע דלחא צחלוס פטירתה קודם פטירתו דאבי וי"ל מכל מקום לא נפטרה עד אחר דאבי:

מליקו תוספות דמסכת ברכות

בשמאל אמר לו ר' יהודה עד כאן העות פניך ברבך אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך רב כהנא על גנא תותיה פורייה דרב שמעיה דשא ושחק ועשה צרכיו אמר ליה דמו פומיה דבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלא אורה ארעא אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך מפני מה אין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר רבא אמר מפני שהתורה ניתנה בימין שנאמר ימימינו אש דת למו רבה בר בר חנה אמר מפני שהיא קרובה לפה ור' שמעון בן לקיש אמר מפני שקושר רבי הפילין רב נחמן בר יצחק אמר מפני שמראה בה טעמי תורה כתנאי רבי אליעזר אומר שאוכל בה ר' יהושע אומר מפני שכותב בה ר' עקיבא אומר מפני שמראה בה טעמי תורה א"ר תנחום בר הנליא כל הצנוע בבית הכסא צלול משלשה דברים מן הנחשים ומן העקרבים ומן המזיקין ויש אומרים אף חלומותיו מיושבים עליו ההוא בית הכסא דהוה בטבריא כי הוו עיילי ביה בי תרי אפי' ביממא מתוקי רבי אמי ורבי אסי הוו עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתוקי אמרי להו רבנן לא מסתפיתו אמרי להו אנן קבלה גמירין קבלה דבית הכסא צניעותא ושתיקותא קבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי אביי מרביא ליה [אמיה] אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא ולרביא ליה גדיא שעיר בשעיר מיחלף רבא מקמי דהוי רישא מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא בתר דמלך עבדא ליה כוותא ומנחה ליה ידא ארישיה אמר עולא גאחורי הגדר נפנה מיד ובבקעה כל זמן שמתעמש ואין חברו שומע איסי בר נתן מתני הכי גאחורי הגדר כל זמן שמתעמש ואין חברו שומע הובבקעה כל זמן שאין חברו רואהו מיתבי ויוצאין מפתח בית הבד ונפנין לאחורי הגדר והן טהורין במהרות הקלו ת"ש יכמה ירחקו ויהיו טהורין כדי שיהא רואהו שאני אוכלי מהרות דאקילו בהו רבנן רב אשי אמר ימאי כל זמן שאין חברו רואה הוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן אמר האי צנוע באורחותיו הוה א"ל רב נחמן את עיילת בהדיה לבית הכסא וידעת אי צנוע אי לא דתניא אין קורין צנוע אלא למי שצנוע בבית הכסא ורב נחמן מאי נפקא ליה מיניה משום דתניא כשם שנפרעין מן המתים כך נפרעין מן הספדין ומן העונין אחריהו תנו רבנן רבנן איזוהו צנוע זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום איני והאמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק ותו רבא ביממא הוה אויל עד מיל ובליליא כדרך שנפנה ביום רב אשי אמר אפילו תימא במקום לא נצרכה אלא לקרן זוית גופא אמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק תניא נמי הכי בן עזאי אומר השכם וצא הערב וצא כדי שלא תתרחק משמש ושב ואל תשב ותמשמש שכל היושב וממשמש אפי' עושיין כשפים באספמיא באין עליו ואי אנשי ויתבי ואח"כ משמש מאי תקנתיה כי קאי לימא הכי לא לי לא לי לא תחיים ולא תחתיים לא הני ולא מהני לא הרשי דחרשא ולא הרשי דחרשתא תניא

ראשון הגון דא"כ למה לי משום כשפים תיפוק לי כיון שיצא כבר מלולכיים צדדיו ומה יועיל משמושו: לא לי לא לי. לא מוכלו לי: לא תחיים ולא תחתיים. הם שמות הכשפים העשויים ע"י תחמוניות: לא הני ולא מהני. לא כולן ולא מקצתן: לא הרשי דחרשא ולא הרשי דחרשתא. ולא מכשפות מכסף זכר ולא מכשפות מכשפה נקבה. לשון אחר לא הני ולא מהני לא ילח ולא יועיל עוד מכשפות: על

אחר רבי יהושע וכו'. וזיהודה הוה: עד לאן. כלומר כל זה העות פניך צפני רצך שנסתכלת בכל אליו: דשא ושחק. עם אשמו שיחה צטלה של ריאי תשמיש: ועשה לרכיו. ושימש מטמו: כדלא שריף פשעלא. כדאם רעז כמו שלא שמש מטמך מעולם שאתה נוהג קלות רחש זה לתאחך: שריף. הומי"ר בלע"ו: שקרובה לפה. רגילין להוסיפה לפה: שקושר בה פטילין. צורע שמאלו: טעמי טורה. נגינות טעמי מקרא של תורה נציאים וכמוזים זין צניקוד צנספר זין בהגזת קול וצללול נעימות הנגינה של פשטא ודרגא ושופר

תורה אור השלם

1. ויאמר יי משיב בא ורח

הומי"ר לפצוק (בלבוע
על ידי שאיפה).

מוסף רש"י

וללמוד אני צריך. אולי
אכל לקיים (מנייה בחי).
כדרך שנפנה ביום. שצריך
לעשות (ע"ז מ"ח). כדי
שלא יהא צריך להתרחק
היואל לפנות ביום כדי שלא
שיתקן מן העות כדי שלא
יהו תחיים רואים אותו
(תורתו יב).

וללמוד אני צריך. אולי
אכל לקיים (מנייה בחי).
כדרך שנפנה ביום. שצריך
לעשות (ע"ז מ"ח). כדי
שלא יהא צריך להתרחק
היואל לפנות ביום כדי שלא
שיתקן מן העות כדי שלא
יהו תחיים רואים אותו
(תורתו יב).

וללמוד אני צריך. אולי
אכל לקיים (מנייה בחי).
כדרך שנפנה ביום. שצריך
לעשות (ע"ז מ"ח). כדי
שלא יהא צריך להתרחק
היואל לפנות ביום כדי שלא
שיתקן מן העות כדי שלא
יהו תחיים רואים אותו
(תורתו יב).